

21.4.2001

עדיאל,

מתקרבים לסוף המסלול -

ואתה כבר אזרח מן המיניין, משוחרר. "חופשי ומאושר"

אצלנו עומדת להסתיים תקופה שלבטח תיזכר כתקופה יפה, מעניינת
ומשמעותית בשרותינו הצבאי.

עזבת אותנו זמן קצר לפני "סוף המסלול" לאחר שנוצר בינינו
קשר של הכרות, כבוד והערכה.

ידעת לדרוש מאתנו ועשית זאת בצורה הטובה ביותר.

הובלת את הצוות להישגים גבוהים שנבעו מתוך הערכתנו אליך
ומתוך הרגשה שיש אחרי מי ללכת. היית כתובת לכל פניה ובקשה,
השתדלת לתת מענה לכל תלונה ובעיה. ידעת לפנות לחייל בדרך
של כבוד הדדי תוך העברת מסר של מחנך ואיש- צבא כאחד.
הוכחת לנו שקצין (ה-מ"מ) יכול וחייב להיות בן-אדם לפני היותו
מפקד.

ידעת בעת הצורך לתת מילת עידוד טובה שבהחלט עזרה לנו לא
להישבר .... להמשיך הלאה.

העברת השרביט ל-מ"מ המחליף הותירה אותנו חסרים את האופי
והאישיות שלך שכל כך התרגלנו אליה. דמות המפקד!
למרות הקושי אנחנו ממשיכים אל קו הגמר - סוף המסלול.

ניפרד בלחיצת יד, בהצדעה ובתודה על מה שנתת לנו

ונקווה להיות בקשר בעתיד.

אני מאחל לך המון הצלחה בהמשך הדרך,

ניב חרמוני (נובמבר 99, פלנ"ט נח"ל)

קיבוץ כנרת

פלאפון: 051-712716   בית: 04-6759611

.... "על אהבה הוא מדבר, בה הוא פותח

ועל חובה וקרב ועול. הכל בכל.

אין הוא אומר את זאת בכל דקויותיה של השירה,

אבל אומר בקול גדול

בלי מורץ לב ובלי חשש מפני הזול...."

נ. אלתרמן